

Prima pagină > Legislație și jurisprudență > Legislația privind protecția consumatorilor – bază de date >

Directiva privind publicitatea înșelătoare și comparativă (2006/114)

Directiva privind publicitatea înșelătoare și comparativă (2006/114)

CARE ESTE ROLUL ACESTEI DIRECTIVE?

Obiectivul directivei este de a proteja comercianții împotriva publicității înșelătoare a altor întreprinderi (adică B2B), care este asimilată unei **practici comerciale neloiale**. În acest context, directiva stabilește totodată condițiile în care poate fi autorizată publicitatea comparativă.

ASPECTE-CHEIE

Publicitatea înșelătoare

Publicitatea care înșală sau poate înșela persoanele cărora li se adresează este interzisă. Caracterul înșelător al acesteia poate afecta comportamentul economic al consumatorilor și al comercianților sau poate aduce un prejudiciu unui concurent.

Caracterul înșelător al publicității depinde de o serie de criterii:

caracteristicile bunurilor și serviciilor (disponibilitatea, compoziția sau natura, metoda de fabricație sau de prestare, originea etc.), rezultatele așteptate ca urmare a utilizării acestora și rezultatele controalelor de calitate efectuate;

prețul sau modul de calcul al acestuia;

condițiile în care se distribuie bunurile sau se furnizează serviciile;

natura, atribuțiile și drepturile persoanei care își face publicitate (identitate și active, drepturi de proprietate industrială etc.)

Publicitatea comparativă

Publicitatea comparativă se referă la un concurent sau la bunuri și servicii concurente, în mod explicit sau implicit.

Acest tip de publicitate este autorizat doar dacă nu este înșelător. Dacă îndeplinește această condiție, publicitatea comparativă poate fi un mijloc legitim de informare a consumatorilor cu privire la interesul lor. Astfel, comparațiile trebuie în principal:

să se refere la bunuri sau servicii care răspund aceluiași nevoi sau sunt destinate aceluiași scopuri;

să compare produse care au aceeași denumire de origine;

să trateze cu obiectivitate caracteristici esențiale, relevante, verificabile și reprezentative ale acestor bunuri sau servicii, care pot include și prețul;

să nu creeze confuzie între comercianți, să nu discrediteze, să nu imite sau să nu profite de pe urma denumirilor sau a mărcilor comerciale concurente.

Căi de atac

Țările din Uniunea Europeană (UE) trebuie să asigure că persoanele sau organizațiile care au un interes legitim pot demara o acțiune în justiție sau o acțiune administrativă împotriva publicității ilicite.

Astfel, tribunalele sau organele administrative ale țărilor UE trebuie să poată:

să dispună încetarea difuzării unei publicități ilicite, chiar și în lipsa dovezii unei pierderi, a unui prejudiciu real sau a unei neglijențe intenționate; sau

să interzică o publicitate ilicită care nu a fost încă difuzată.

DE CÂND SE APLICĂ DIRECTIVA?

Directiva se aplică începând cu data de 12 decembrie 2007. Această directivă **codifică** și abrogă Directiva **84/450/CEE**, pe care țările UE au avut obligația de a o transpune în legislația națională până la 1 octombrie 1986.

CONTEXT

Pentru informații suplimentare, consultați:

„Publicitatea înșelătoare” pe site-ul Comisiei Europene.

ACTUL PRINCIPAL

Directiva **2006/114/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (versiune codificată) (JO L 376, 27.12.2006, pp. 21-27).

Ultima actualizare: 08/08/2018

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.